

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ ВИТРАТ НА РЕМОНТ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

© 2015 ТОЛСТИХ М. А.

УДК 657.633:657421-049.32

Толстих М. А. Організаційні засади внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів

У сучасних умовах господарювання витрати на ремонт основних засобів становлять значну частку в загальній структурі витрат підприємства, що, своєю чергою, впливає на фінансові результати діяльності, а отже, потребує детального контролю. При цьому особливу увагу слід звернути на організаційно-методологічні засади внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів. За відсутності єдиного нормативно-правового акта щодо регулювання контролю в Україні в даній статті узагальнено, систематизовано та обґрунтовано організаційні засади внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів згідно з чинним законодавством і запропоновано розглядати сукупність взаємозв'язків між суб'єктами, об'єктами, методами та інформаційним забезпеченням контролю у вигляді моделі системи внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів для реалізації функцій контролю, підвищення його ефективності та прийняття управлінських рішень.

Ключові слова: контроль, основні засоби, ревізійна комісія, нормативно-правове забезпечення.

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 12.

Толстих Маріанна Анатоліївна – старший викладач кафедри обліку, аналізу і аудиту, Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана (пр. Перемоги, 54/1, Київ, 03680, Україна)

E-mail: marianna.tolstyk@kneu.ua

УДК 657.633:657421-049.32

Толстых М. А. Организационные основы внутрихозяйственного контроля затрат на ремонт основных средств

В современных условиях хозяйствования расходы на ремонт основных средств составляют значительную долю в общей структуре затрат предприятия, что, в свою очередь, влияет на финансовые результаты деятельности, а следовательно, требует детального контроля. При этом особое внимание следует обратить на организационно-методологические основы внутрихозяйственного контроля затрат на ремонт основных средств. При отсутствии единого нормативно-правового акта по регулированию контроля в Украине в данной статье обобщены, систематизированы и обоснованы организационные основы внутрихозяйственного контроля затрат на ремонт основных средств согласно действующему законодательству и предложено рассматривать совокупность взаимосвязей между субъектами, объектами, методами и информационным обеспечением контроля в виде модели системы внутрихозяйственного контроля затрат на ремонт основных средств для реализации функций контроля, повышения его эффективности и принятия управленческих решений.

Ключевые слова: контроль, основные средства, ревизионная комиссия, нормативно-правовое обеспечение.

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Библ.:** 12.

Толстых Марианна Анатольевна – старший преподаватель кафедры учета, анализа и аудита, Киевский национальный экономический университет им. В. Гетьмана (пр. Победы, 54/1, Киев, 03680, Украина)

E-mail: marianna.tolstyk@kneu.ua

UDC 657.633:657421-049.32

Tolstyk M. A. Organizational Bases of the Internal Control of Costs for Repairing the Main Assets

In current conditions of economic management, costs for repairing the main assets constitute a significant proportion of the overall cost structure of enterprise, which in turn affects the financial results, and therefore, requires more detailed monitoring. Particular attention should be paid to the organizational and methodological bases of internal control of costs for repairing the main assets. In the absence of a single normative-legal act to regulate the internal control at enterprises in Ukraine, this article generalizes, systematizes and substantiates the organizational bases of internal control of costs for repairing the main assets in accordance with current legislation and suggests that the totality of relationships between subjects, objects, methods and information provision of control can be considered in the form of a model of system for internal control of costs for repairing the main assets, used for implementing the functions of control, increasing the efficiency of control and taking management decisions.

Key words: control, main assets, audit commission, regulatory-legal support.

Pic.: 1. **Tabl.:** 1. **Bibl.:** 12.

Tolstyk Marianna A. – Senior Lecturer of the Department of Accounting, Analysis and Audit, Kyiv National Economic University named after V. Getman (pr. Peremogy, 54/1, Kyiv, 03680, Ukraine)

E-mail: marianna.tolstyk@kneu.ua

Сучасні ринкові відносини в Україні обумовлюють необхідність запровадження на підприємствах агропромислового комплексу внутрішньогосподарського контролю з метою оцінки подій і фактів господарської діяльності підприємства щодо економічної ефективності та законності її здійснення для захисту інтересів власників та задоволення потреб зовнішніх користувачів фінансової звітності.

Внутрішньогосподарський контроль як функція управління повинен сприяти підвищенню ефективності виробництва, попереджувати втрати, розкрадання та псування цінностей, а також забезпечувати дотримання цільового призначення у використанні виробничих ресурсів та коштів. Проте на сьогоднішній день даний вид

контролю не повністю виконує свої функції та не задовольняє інформаційні потреби користувачів.

Розробленню організації та методології внутрішньогосподарського контролю присвячена значна кількість вагомих наукових досліджень вітчизняних учених-економістів: Ф. Ф. Бутинця, Л. В. Гуцаленко, М. Я. Дем'яненко, М. М. Коцупатрого, О. В. Лишиленко, Л. В. Нападовської, М. В. Кужельного, М. Я. Штейнман та інших. Незважаючи на вагомість та результативність досліджень, слід зауважити, що низка питань і проблеми організації контролю витрат на ремонт основних засобів все ще є дискусійними.

Метою даної статті є визначення та уточнення організаційних засад внутрішньогосподарського контро-

лю витрат на ремонт основних засобів з метою вдосконалення та гармонізації взаємовідносин суб'єктів, об'єктів, методів та процедур контролю.

На організацію внутрішньогосподарського контролю на підприємстві впливає низка факторів: організаційно-правова форма господарювання, організаційна структура управління, рівень свободи дій, якісний та кількісний склад управлінського персоналу. Залежно від потреб підприємства систему внутрішньогосподарського контролю доцільно організувати відповідно до поставленої мети і завдань, з одного боку, та її економічної ефективності, з іншого.

На сьогоднішній день в Україні не існує єдиного нормативно-правового акта щодо регулювання внутрішньогосподарського контролю. Основою для визначення прав та обов'язків суб'єктів контролю щодо покладених на них функцій у сфері внутрішньогосподарського контролю є Конституція України та низка законодавчих та нормативно-правових документів, основні з яких наведено в *табл. 1*.

Суб'єкти внутрішньогосподарського контролю мають певні права та обов'язки, які встановлюються нормативно-правовими актами і внутрішніми положеннями підприємства. Вони справляють вплив і провадять контрольні дії щодо об'єктів через застосування відповідних методів, інструментів і технологій контролю.

Ми погоджуємось із думкою Л. В. Гуцаленко, що досягнення мети внутрішньогосподарського контролю залежить від раціонального формування суб'єктів контролю, що провадять контрольні процедури над об'єктами контролю. Автор зазначає, що основними критеріями при визначенні суб'єктів контролю необхідно враховувати такі моменти:

- ✦ право на здійснення контролю;
- ✦ наявність відповідних кваліфікаційних характеристик;
- ✦ документальне оформлення обов'язків щодо проведення контрольних заходів;
- ✦ відповідальність за результат проведення контролю [1, с. 73].

Сучасна економічна думка налічує декілька видів групвань суб'єктів внутрішньогосподарського контролю. Зокрема, професор Л. В. Нападовська за відповідними рівнями управління виділяє такі основні суб'єкти внутрішньогосподарського контролю: вище керівництво підприємства; керівники середнього рівня; керівники центрів відповідальності; окремі робітники; громадські організації [2].

М. Я. Штейнман до суб'єктів внутрішнього контролю відносить таких посадових осіб та служби підприємства: керівника (директора) підприємства, головного бухгалтера та бухгалтерську службу, головного економіста та планово-економічну службу, керівників структурних підрозділів, спеціалістів-технологів і організаторів

Таблиця 1

Нормативно-правове забезпечення внутрішньогосподарського контролю на підприємствах

№ з/п	Назва нормативно-правового акта	Дата і номер затвердження	Зміст
1	Конституція України [3]	від 28.06.1996 р. № 234 К/ 96 ВР	Визначає форми і методи проведення внутрішньогосподарського контролю
Законодавчі акти			
2	Господарський кодекс України [4]	від 16.01.2003 р. № 436-IV	Визначає ревізійну комісію як суб'єкта контролю за виробничо-господарською діяльністю виробничого кооперативу
3	Цивільний кодекс України [5]	від 16.01.2003 р. № 435-IV	Визначає організаційні засади внутрішньогосподарського контролю товариства з обмеженою відповідальністю та акціонерного товариства
4	Кодекс України про адміністративні правопорушення [6]	від 07.12.1984 р. № 8074-10	Визначає відповідальність за адміністративні правопорушення
5	Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [7]	від 16.07.1999 р. № 996-XXV	Визначає окремі вимоги щодо створення та функціонування служби внутрішньогосподарського контролю
6	Закон України «Про акціонерні товариства» [8]	від 17.09.2008 р. № 516-VI	Розкриває основні відомості про статут, визначає права та обов'язки загальних зборів і ревізійної комісії
7	Закон України «Про господарські товариства» [9]	від 19.09.1991 р. № 1577-XII	Визначає зміст статуту акціонерного товариства, порядок скликання та обов'язки загальних зборів, призначення та функції спостережної ради й ревізійної комісії в товариствах
8	Закон України «Про сільськогосподарську кооперацію» [10]	від 17.07.1997 р. № 469/97-ВР	Визначає основні завдання та вимоги щодо створення та функціонування органів контролю в сільськогосподарських кооперативах

виробництва та очолювані ними служби, матеріально-відповідальних осіб, ревізійні комісії, групи та пости народного контролю [11]. Однак, слід зауважити, що відповідно до чинного законодавства України (ст. 89, 101 Господарського Кодексу України від 16.01.2003 р. № 436-IV) на підприємствах колективної форми власності (кооператив, товариство) як особливі групи суб'єктів контролю виділено органи управління, зокрема: спостережна рада, правління, ревізійна комісія [4]. Спостережна рада товариства чи кооперативу утворюється для контролю виконавчого директора товариства. Функція Правління полягає у вирішенні питань діяльності товариства, забезпечує умови збереження майна кооперативу та організовує проведення незалежних аудиторських перевірок. Ревізійна комісія (ревізор) є постійно діючим органом у структурі підприємства, що здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю товариства (кооперативу) шляхом проведення планових і позапланових перевірок.

Результати проведення перевірок ревізійна комісія узагальнює у висновках щодо достовірності показників обліку та фінансової звітності підприємства, що затверджуються всіма членами ревізійної комісії, що брали участь у перевірці. Ревізійна комісія доповідає про результати проведених нею перевірок загальним зборам акціонерів, (учасників) та спостережній раді товариства (кооперативу).

В умовах ринкової економіки найбільш конкурентоспроможними є ті виробники, що ефективно використовують свої ресурси. Як показує практика, найбільшу частку в структурі активів займають основні засоби. Від інтенсивності та ефективності використання основних засобів залежить рентабельність капіталу підприємства, що був вкладений в об'єкти. Підтримання об'єктів основних засобів у робочому стані потребує постійного проведення їх технічного обслуговування та ремонту. Тому особливої актуальності набуває контроль витрат на ремонт основних засобів як основного резерву підвищення ефективності використання основних засобів.

Організаційно-методичне забезпечення внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів необхідно розглядати як певну сукупність об'єктів, суб'єктів, методів та процедур внутрішньогосподарського контролю.

Об'єктами внутрішньогосподарського контролю виступають матеріальні, трудові та фінансові ресурси, ремонтне виробництво, дії осіб, відповідальних за забезпечення збереження та раціонального використання ресурсів, дотримання законності здійснюваних операцій, достовірність інформації про витрати на ремонт основних засобів й ефективність прийнятих рішень. Вибір об'єктів контролю визначається концепцією вартості капіталу, що обумовлює виокремлення таких об'єктів: ресурси, процеси та результати [12].

У ремонтному виробництві до об'єктів контролю можна віднести:

1. Обґрунтованість і якість складання та рівень виконання графіка планово-попереджувальних ремонтів.
2. Об'єкти, що включаються до складу ремонтів. Бухгалтерський облік вимагає розмежування витрат, що

відносяться до складу ремонтних робіт від добудови, дообладнання, модернізації.

3. Велика вартість ремонтних робіт, що є наслідком розпилення сил та коштів, гострого дефіциту запасних частин, недостатнього рівня технічного оснащення ремонтно-механічних підрозділів, невідпрацьованої технології ремонтів, поганої організації праці ремонтних робітників та інших причин потребує організації контролю за найважливішими витратами ремонтного виробництва: використанням матеріальних ресурсів, робочої сили та заробітної плати, витратами на обслуговування виробництва та управління.

4. Ефективність використання основних засобів має прямопропорційну залежність від простою під час виконання ремонтів, тому скорочення термінів виконання ремонтних робіт є дуже важливим.

Для здійснення контрольних заходів суб'єктами контролю витрат на ремонт основних засобів використовуються різні джерела інформації, якими виступають:

1. Нормативно-правове забезпечення, що регламентує порядок визначення ремонтних робіт та розмежування з поліпшенням (добудовою, дообладнанням, модернізацією тощо) на основі впливу таких витрат на майбутні економічні вигоди.

2. Нормативно-правове забезпечення, що регламентує документальне оформлення витрат на ремонт основних засобів та їх відображення в системі рахунків бухгалтерського обліку: наказ про облікову політику, бюджети, виробничі та фінансові плани тощо.

3. Джерела інформації щодо обґрунтованості включення об'єктів до складу ремонтних на основі встановлення права власності ремонтованих об'єктів та факту непридатності об'єктів до експлуатації: договори купівлі-продажу, договори операційної оренди, акти технічного огляду об'єктів, відомості дефектів, інвентарні картки, калькуляційні листи.

4. Джерела інформації щодо підтвердження витрат на проведені ремонтні роботи залежно від способу їх проведення:

- ✦ підрядним способом – наявність належним чином оформлених договорів на ремонт або капітальне будівництво, кошторисів витрат на ремонт, акти приймання-передачі виконаних робіт тощо;
- ✦ господарським способом – інвентарні картки, акти приймання-здавання відремонтованих, реконструйованих і модернізованих об'єктів, лімітно-забірні картки, накладні внутрішньогосподарського призначення, табелі обліку робочого часу, наряд на відрядну роботу.

5. Джерела інформації щодо підтвердження правильності відображення в обліку витрат на ремонт основних засобів: реєстри синтетичного та аналітичного обліку, звітність.

Вибір методів внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів залежить від цілей та завдань контролю, до яких належить:

1. Забезпечення доцільності, обґрунтованості та законності господарських операцій з обліку витрат на ремонт основних засобів, а також прийняття управлінських рішень.

2. Забезпечення повноти та своєчасності облікового відображення операцій, відповідності облікових даних інформації реєстрів синтетичного та аналітичного обліку, а також звітності.

3. Виявлення відхилень та встановлення їх причин виникнення в процесі ремонтного виробництва від передбачених норм, планів та нормативів, договірних зобов'язань, а також розробка та впровадження заходів для усунення виявлених недоліків.

4. Попередження зривів та простоїв у ремонтному виробництві.

5. Забезпечення дотримання трудової дисципліни в ремонтному виробництві, персоналізованої оцінки результатів праці та повноти виконання працівниками покладених на них обов'язків.

Виходячи із завдань, які ставить перед собою контроль витрат на ремонт основних засобів, виникає можливість визначення сукупності методів, що дозволять збільшити ефективність проведення контролю:

1. Загальнонаукові методи дослідження: аналіз, синтез, індукція, дедукція, моделювання, конкретизація тощо.

2. Методичні прийоми контролю: прийоми фактичного контролю (інвентаризація, обстеження, службове розслідування, контрольні перевірки, запуски та контрольні заміри, технологічний контроль, експертиза), розрахунково-аналітичні (економічний аналіз, статистичні розрахунки), документальні (інформаційне моделювання, нормативно-правове регулювання, дослідження документів, письмові запити підрядникам, що виконували ремонтні роботи, зустрічна перевірка, групування недоліків).

Узагальнення отриманих результатів перевірки та розробка альтернативних рішень на основі виявлених недоліків є останнім етапом контролю.

Нами систематизовано та узагальнено організаційні засади внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів у модель (рис. 1).

ВИСНОВКИ

Узагальнивши, систематизувавши та обґрунтувавши організаційні засади внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів згідно з чинним законодавством України, ми дійшли таких висновків. Підтримка дієздатності основних засобів потребує значних затрат праці та ресурсів, що, своєю чергою, впливає на рівень собівартості виробленої продукції, виконаних робіт та послуг, а отже, і на фінансові результати діяльності підприємства. Для уникнення помилок і порушень, розкрадання матеріальних цінностей, а також забезпечення управлінського персоналу інформацією щодо реального стану обліку витрат на ремонт основних засобів необхідно приділити особливу увагу організації контролю за такими операціями.

Раціональна організація внутрішньогосподарського контролю полягає в гармонізації взаємовідносин між суб'єктами, об'єктами, методами та процедурами контролю. Запропонована модель системи внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів враховує теоретичні засади організації та практичний досвід здійснення контролю ремонтних витрат. Її використання на підприємствах дозволить підвищити ефективність управління основними засобами. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. **Гуцаленко Л. В.** Внутрішньогосподарський контроль : навч. посібник / Л. В. Гуцаленко, М. М. Коцупатрий, У. О. Марчук. – К. : Центр навчальної літератури, 2014. – 496 с.

2. **Нападовська Л. В.** Внутрішньогосподарський контроль в ринковій економіці : монографія / Л. В. Нападовська. – Дніпропетровськ : Наука і освіта, 2000. – 224 с.

3. Конституція України від 28.06.1996 р. № 234 К/ 96 ВР (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

4. Господарський кодекс від 16.01.2003 р. № 436-IV (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

5. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

6. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8074-10 (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

7. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XXV (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

8. Закон України «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 р. № 516-VI (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/514-17>

9. Закон України «Про господарські товариства» від 19.09.1991 р. № 1577-XII (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>

10. Закон України «Про сільськогосподарську кооперацію» від 17.07.1997 р. № 469/97-ВР (зі змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/469/97-%D0%B2%D1%80>

11. **Штейнман М. Я.** Внутрихозяйственный контроль на сельскохозяйственных предприятиях / М. Я. Штейнман, П. И. Гайдуцкий. – М. : Агромиздат, 1990. – 143 с.

12. **Бірюк О. Г.** Облік і контроль в управлінні виробництвом та реалізацією цукрових буряків : монографія / О. Г. Бірюк, В. В. Король. – К. : КНЕУ, 2014. – 285 с.

Науковий керівник – Коцупатрий М. М., кандидат економічних наук, професор, декан факультету економіки АПК, завідувач кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана

REFERENCES

Biriuk, O. H., and Korol, V. V. *Oblik i kontrol v upravlinni vyrobnytstvom ta realizatsiieiu tsukrovvykh buriakiv* [Accounting and management control in the production and sale of sugar beets]. Kyiv: KNEU, 2014.

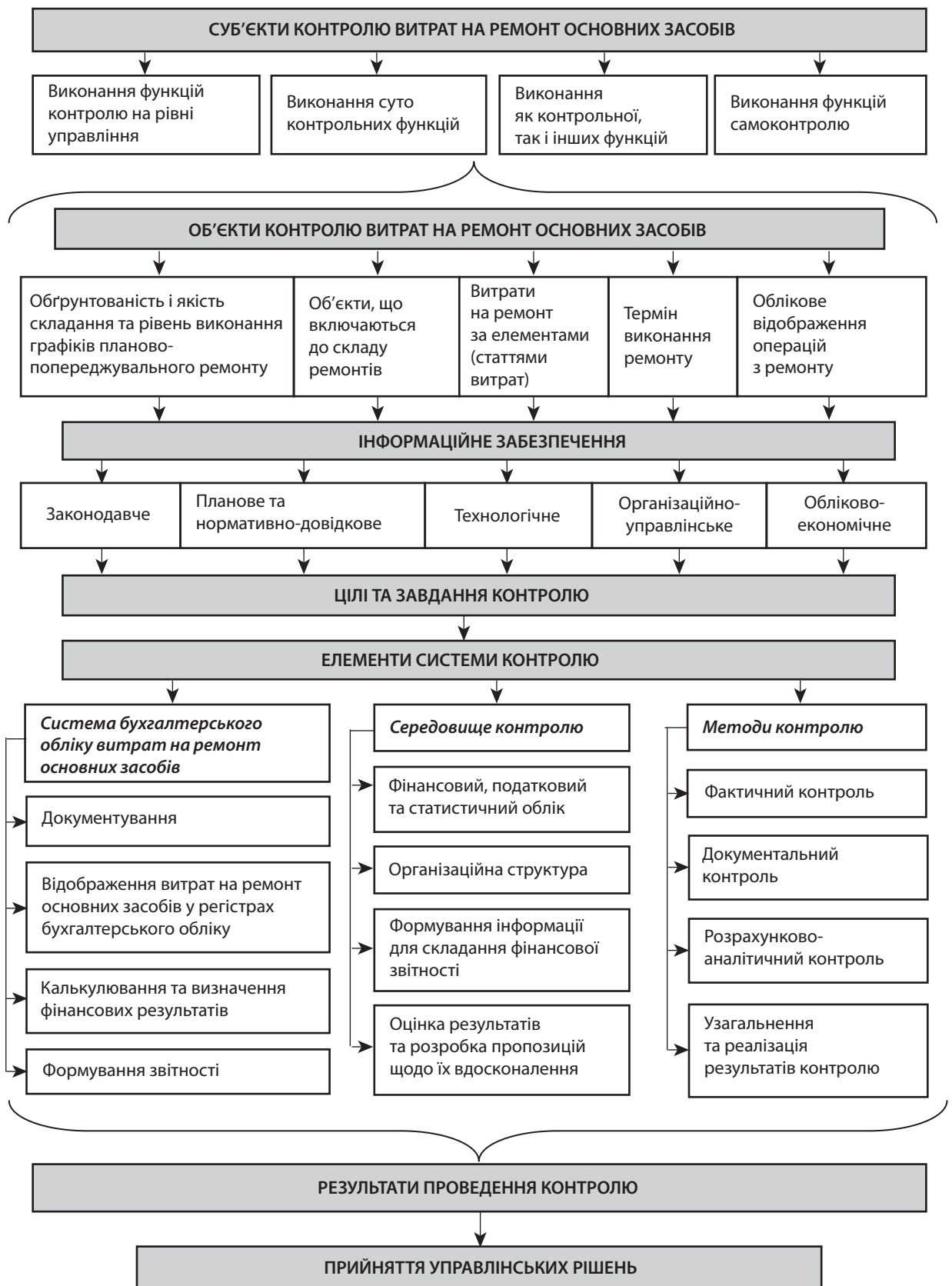

Рис. 1. Модель системи внутрішньогосподарського контролю витрат на ремонт основних засобів

Hutsalenko, L. V., Kotsupatryi, M. M., and Marchuk, U. O. *Vnutrishnyohospodarskyi kontrol* [Internal control]. Kyiv: Tsentr navchalnoi literatury, 2014.

[Legal Act of Ukraine] (1996). <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

[Legal Act of Ukraine] (2003). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

[Legal Act of Ukraine] (2003). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

[Legal Act of Ukraine] (1984). <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

[Legal Act of Ukraine] (1999). <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

[Legal Act of Ukraine] (2008). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/514-17>

[Legal Act of Ukraine] (1991). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>

[Legal Act of Ukraine] (1997). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/469/97-%D0%B2%D1%80>

Napadovska, L. V. *Vnutrishnyohospodarskyi kontrol v rynkovii ekonomitsi* [Internal control in a market economy]. Dnipropetrovsk: Nauka i osvita, 2000.

Shteynman, M. Ya., and Gaydutskiy, P. I. *Vnutrikhoziaystvennyy kontrol na selskokhoziaystvennykh predpriatiakh* [Intraeconomic control on farms]. Moscow: Agromizdat, 1990.

УДК 338.984

МЕХАНИЗМ КОНТРОЛЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ УСТОЙЧИВОСТИ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ

© 2015 СКРЫЛЬ О. К.

УДК 338.984

Скрыль О. К. Механизм контроля экономической устойчивости промышленного предприятия

Целью статьи является разработка механизма контроля экономической устойчивости промышленного предприятия. Для каждого частного интегрального показателя экономической устойчивости разработаны и структурированы системы непрерывной оценки в виде соответствующих граф-схем, которые наглядно демонстрируют, что цель достижения экономической устойчивости как задача целеполагания может быть сведена к декомпозиции каждого показателя до неделимого уровня. Для определения вероятности наступления экономической неустойчивости промышленного предприятия при условии, что один из показателей экономической устойчивости вышел за пределы установленных индикаторов, используется теорема Байеса. Далее при помощи алгоритма обеспечения экономической устойчивости промышленного предприятия осуществляются корректирующие воздействия, которые обеспечивают необходимый уровень ликвидности и прибыльности промышленного предприятия. Таким образом, использование данного механизма предоставляет возможность расчета вероятности того, что промышленное предприятие станет экономически неустойчивым при условии, что значение одного из частных интегральных показателей экономической устойчивости станет неудовлетворительным.

Ключевые слова: экономическая устойчивость промышленного предприятия, элементы экономической устойчивости промышленного предприятия, механизм контроля экономической устойчивости промышленного предприятия.

Рис.: 2. **Формул:** 1. **Библ.:** 9.

Скрыль Олеся Константиновна – соискатель, Полтавский университет экономики и торговли (ул. Ковалы, 3, Полтава, 36014, Украина)
E-mail: Skryl_olesya@mail.ua

УДК 338.984

Скрыль О. К. Механизм контролю економічної стійкості промислового підприємства

Метою статті є розробка механізму контролю економічної стійкості промислового підприємства. Для кожного часткового інтегрального показника економічної стійкості розроблено та структуровано системи безперервної оцінки у вигляді відповідних граф-схем, які наочно демонструють, що мета досягнення економічної стійкості як задача цілепокладання може бути зведена до декомпозиції кожного показника до неподільного рівня. Для визначення ймовірності настання економічної нестійкості промислового підприємства за умови, що один з показників економічної стійкості вийшов за межі встановлених індикаторів, використовується теорема Байеса. Далі за допомогою алгоритму забезпечення економічної стійкості промислового підприємства здійснюються коригуючі дії, які забезпечують необхідний рівень ліквідності та прибутковості промислового підприємства. Таким чином, використання даного механізму надає можливість розрахунку ймовірності того, що промислове підприємство стане економічно нестійким за умови, що значення одного з часткових інтегральних показників економічної стійкості стане незадовільним.

Ключові слова: економічна стійкість промислового підприємства; елементи економічної стійкості промислового підприємства; механізм контролю економічної стійкості промислового підприємства.

Рис.: 2. **Формул:** 1. **Библ.:** 9.

Скрыль Олеся Костянтинівна – здобувач, Полтавський університет економіки і торгівлі (вул. Ковалы, 3, Полтава, 36014, Україна)
E-mail: Skryl_olesya@mail.ua

UDC 338.984

Skryl O. K. A Mechanism for Control of the Economic Sustainability of Industrial Enterprise

The article is aimed at developing a mechanism for control of the economic sustainability of industrial enterprise. For each particular integrated indicator of the economic sustainability, systems of continuous evaluation have been developed and structured in the form of the corresponding graph charts, which demonstrate that the goal of achieving the economic sustainability as an objective for the related goal-setting can be reduced to the decomposition of each indicator until the indivisible level. To determine the likelihood of occurrence of economic insecurity for an industrial enterprise, provided that one of the indicators of economic sustainability has gone beyond the limits of defined indicators, the Bayes' theorem is used. Next, by means of the algorithm to ensure the economic sustainability of industrial enterprise, corrective influences are carried out that will provide the necessary level of liquidity and profitability of industrial enterprise. Thus, use of this mechanism makes possible to calculate the likelihood that industrial enterprise will be economically unsustainable, provided that the value of a particular integrated indicator of economic sustainability will be unsatisfactory.

Key words: economic sustainability of industrial enterprise, elements of the economic sustainability of industrial enterprise, mechanism for control of the economic sustainability of industrial enterprise.

Pic.: 2. **Formulae:** 1. **Bibl.:** 9.

Skryl Olesia K. – Applicant, Poltava University of Economics and Trade (vul. Kovalya, 3, Poltava, 36014, Ukraine)
E-mail: Skryl_olesya@mail.ua